

**Historia De Vita, Moribus, Rebus Gestis, Studiis Ac
Denique morte Praedicatorum Lutheranorum, Doct.
Martini Lutheri, Philippi Melancthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melancthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

IV. Lutheri partibus adiunctus Eccium perstringit ob colloqu. Lipsiense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

Cum Tubinga VVittenbergam proficisceretur, in itinere Norinbergam venit; ubi cum VVilibaldo Pirckheimero viro nobili, atque eruditionis nomine multum celebrato amicitiam iunxit. Venit & Lipsiam, ibique Petrum Mosellanum litteris humanioribus insigniter excultum salutavit. Dum isthic moraretur, honoris causa conuiuio fuit exceptus in Collegio quodam istius Vniuersitatis præcipuo; & magnificè quidem. Quoties enim nouum fuit appositum ferculum, prodijt vnà quispiam, qui Melanchthonem oratiuncula quadam compellauit. Ille semel atque iterum respondit pro re nata. Cum verò fercula multiplicarētur, Melanchthon, Obsecro vos, inquit, viri clarissimi, patiamini me auditis orationibus cunctis ita demum semel respondere. Nam re improuisa non accessi ad toties dicendum necessaria varietate instructus: Hoc sermone factum est, vt illæ tam crebræ compellationes demum omitterentur.

Venit autem VVittenbergam ad vigesimum quintum Augusti, cum annum ætatis vigesimum secundum ingressus esset; Lutherus, cum excellenti præditum ingenio, & in litteris humanioribus diligenter versatum animaduerteteret, magni fecit Melanchthonem, eumq; cōtinuò partibus suis adiunxit: Quod non fuit admodum difficile; cum iuuenis esset, & iã ante iuuenili quadã temeritate lectis Lutheri lucubratiunculis satis sua sponte

ANNO 1517. & 18. Noribergã venit. Inde Lipsiam. Ab vniuersitate conuiuio excipitur.

“
“
“
“
Anno 1518.

IV. Wittenbergam venit. A Luthero fascinator. Luth. tom. 1. ep. pag. 82. b. ad Spalat. Vitus R. 1.

ANNO istuc propenderet. Igitur professionem suam
1519. ad eum modum obiuit, vt cum litteris hu-
 Fastidit manioribus Theologiæ Lutheranae stu-
 scholasti- dium coniungeret, & studiosos auocaret à
 cos Theo- lectione scholasticorum Theologorum, quos
 logos. ipse velut barbaros fastidiebat.

Anno 1519. Anno sequente 1519. cum Lutherus & Car-
 Ad Lipsicū lostadius mense Iulio Lipsiam proficisceren-
 certamen tur, vt de dogmatibus quibusdam contro-
 abit. uerlis cum Ioanne Eccio in arenam descēde-
Vide in vit. rent, Melanchthonem duxerunt secum: qui
Luth. Vi- cum ex disputationis illius successu V Viten-
tus Orat. tenbergensium honori metueret, simulatque
de Melanch. conclusa fuit disputatio (quod tandem deci-
v. l. moquinto Iulii die factum est) epistolam
 Eccium scripsit ad quendam Lutheranae factionis ano-
 perstringit. nimum, quæ statim typis diuulgata fuit. In
 ea perstringit Eccium paulò liberius, eiusq;
 in disputando vehementiam, tum dicta que-

Eius victo- dam parum benignè interpretatur. Effudit
riã obscu- Melanchthon epistolium hoc præcipitanter,
rare nititur iuuenili quodam impetu concitatus, scilicet
 vt consuleret autoritati suorum V Vitten-
 bergensium, & famam anteuerteret, quæ
 constanter Eccio victoriæ palmam tribue-
 bat. Vidit, priusquam Lipsia discessit, Eccius
 epistolium istud, editoque scripto valdè bre-
 uis, quod vigesimoquinto Iulii conceptum
 fuit, ad ea respondit, quæ Melanchthon ob-
 iecerat: quæ ille veluti grammatellū ad scho-
 lasticos pulueres ablegat, parū asserens ido-
 neum, cum quo Theologus de re Theologica
 congre-

Melanch-
 thon gram-
 matello si-
 milis.

congregiatur. Expleuerat vigesimum secū-
dum ætatis annum, cum Eccium fugillaret
Melanchthon. Itaque temeritatem imprimis
& iuuenilem arrogantiam in eo reprehendit
Eccius, quod cum grammaticus esset & iu-
uenis, nec causa hæc ad ipsum pertineret, iu-
diciis vsurparit officium, & sententiam velut
pro tribunali sedens pronunciarit. Parisien-
ses, ait, delectos esse iudices vtriusque partis
cōsensu, qui suo tempore rationibus exami-
natis, quod æquum fuerit in hac causa sint
pronunciaturi.

Offensus hac increpatione Melanchthon,
cōtinuò scriptum apologeticum emisit, quo
se factumque suum tuetur, vt potest. Impri-
mis vero S. Patres in hoc scripto iuuenili te-
meritate reuocat ad censuram, eosque dum
scripturas explicant, variare sententias asse-
rit, & affectu raptos in sensum impertinen-
tem, liberrimè sacris litteris abuti. Quin &
frequenter eos errare dicit. Quæso, inquit,
quoties lapsus est Hieronymus? quoties Au-
gustinus? quoties Ambrosius? Nec enim tam
ignoti mihi sunt, vt non hoc liberè aufim di-
cere: Imò fortasse notiores aliquãto sunt mi-
hi, quam Eccio suus Aristoteles. Hæc Me-
lanchthon, vt dilueret obiectam rerū Theo-
logicarum ignorantiam, seque non gramma-
ticum, sed Theologum esse demonstraret,
nec adeò crassum, quin cum theologo de re-
bus Theologicis in congressum venire pos-
sit. Cæterum, vt vindicaret, quam sibi factã

ANNO

1519.

Tom. I. op.

lat. Luth.

p. 338.

Mel. tom. 5.

declamat

pag. 278.

Parisienses

iudices

colloquii

Lipsiensis.

Apologeti-

c^o Melach.

Tom. I. oper.

lat. p. 336.

extat.

S. Patres

censuræ

subiicit.

ANNO
1519.
Poërastras
in Eccium
conciat.

putabat iniuriam, poetastrorum & litteratorum gregem in Eccium concitavit, qui contumelijs, fannis scurrilibus, & rhonchis exceptum insignem Theologum petulanter exagitarunt. Quod deinceps solene fuit istius factionis hominibus: Vt nimirum Theologis eruditione atq; pietate prestantibus, qui Lutheri machinationibus oblittebant, sese petulanter obijcerent, morionum & scurrarum instar, eosque sparsis pasquillis, famosisque libellis apud omnes in odium & contemptum adducerent: Quibus Melanchthon etiam, ut erat litterator & poeta non inelegans, primis annis sese coniunxit.

CAPUT II.

- I. Nuptias celebrat, proq; Luth. in Paris. apologiam edit.
- II. Theologus ex Grammatico factus epistolam D. Pauli ad Rom. priuatim enarrat, illustratq; comentario, cum locis communibus.
- III. Iudicium Lutheri de hoc genere comm.
- IV. A Luth. in publicum emittitur cum prefat. in SS. Patres iniuriosa.

I.
Anno 1520.
Nuptias
celebrat.

Camer. de
Mel. p. 36.

CVM autem pro insigni suo in Lutherum affectu VVittenberge pedem figere decreuisset, de vxore ducenda cogitatione suscepit. Itaq; an. 1520. 25. Nou. virginem quamdam Catharinam Crappinam Consulis VVittenbergensis filiam matrimonio sibi iunxit, eaque domum ducta, deinceps familiam alere coepit. Nondum impleuerat annum etatis vige-